

Welbekend zijn de kunstmatige, de vaak zonderlinge namen door dien dwang in de wereld gekomen, als Hangjas, Roosenik, Vaneenennaam, Vantzelfde; maar dat ook eenvoudige, natuurlijk gevormde geslachtsnamen wel stof tot opmerking en soms misschien tot leering geven, moge blijken uit deze bladzijden, die een aantal namen van vroegere stadgenooten zullen behelzen. Bekend en onbekend, nog bestaande of uitgestorven, hoog en laag, adellijk en gering, wereldlijk en geestelijk, het zal er alles door elkaar in moeten voorkomen, ondanks de «goede ordre», waarin de uitgevers der «Naamwyzers» Regeerders, Warandijns of Vinders der Granen, Paysmakers, Extra-ordinaris Luitenants, Boden, Stadsschrijvers, Geweldige Provoosten, Bedienden, Heeren van de Admiraliteit van de Maze, — en wat er verder voor dignitarissen en titularissen wezen mochten — zorgvuldig «tot dienst aller Liefhebbers» gesteld hebben.

Trouwens, een ander soort van «ordre» werd hier vereischt, en daarin komen het eerst aan de beurt de namen — voor zooveel merkwaardig — van Vaders- of Moedersnaam afgeleid (1).

Van Jan zijn tallooze geslachtsnamen afgeleid (2); ook Jens, de rector «indertijd» van 't Rotterdamsch Gymnasium, moet zijn geslacht tot een Jans-zoon terugbrengen; Geerdessen van een Gerhardszoon, Louwen van een Laurentius afstammen, Tieleman Goris van eenen George,

Johan Winkler (De Nederlandsche Geslachtsnamen, 1885) in ons land. Een beknopt, stellig onvolledig overzicht der litteratuur over dit onderwerp gaven J. P. J. W. Korndörffer en C. van Ommen in Het algemeen Nederlandsch Familieblad 1883, n°. 113 en Aug. Gittée, De bronnen der namenvorming, in Kollewijn's Tijdschrift voor Geschiedenis II, 197.

(1) Patro- en metronymica.

(2) Winkler 155, 156.